Historija Islama

(Život Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, pred preseljenje na Ahiret)

Sakupio i pripremio:
Pomoćni ured za da’wu – Rebwah

www.islamhouse.com

1428 – 2007

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة
Islamic Propagation Office in Rabwah
P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065
FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com
http://www.islamhouse.com

Prvo idzadnje, 1428/2007

Izražavamo najiskreniju zahvalu svakom onom ko na bilo koji način doprinese distribuciji ove knjige. Neka ih Allah Uzvišeni nagradi za njihova iskrena djela. U slučaju da imate bilo koju korekciju, komentar ili sugestiju u vezi ove publikacije, javite nam se na sljedeću adresu:

bosnian@islamhouse.com

Izdavač:

Pomoćni ured za da'wu - Rabwah

Tel. +4454900 - 4916065

e-mail: bosnian@islamhouse.com

www.islamhouse.com

Sadržaj

UVOD

Hvala i zahvala pripada Allahu dželleša'nuhu, a nakon toga salavat i selam na Resula Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, na njegove ashabe radijellahu anhum, na njegovu časnu porodicu i sve one koji ga slijede do Sudnjeg dana.

Prije svega na samom početku ove naše skromne brošurice srdačno vam želimo toplu dobrodošlicu, jer je to od sunneta Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, što možemo vidjeti iz slučaja kada mu je došao Safvan radijallahu anhu i rekao da želi da uči i da studira šeri'atsko znanje. Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: **"Dobro došao, o ti koji tražiš znanje!"** Dakle, od sunneta je da se poželi dobrodošlica, te vam je mi želimo uz molbu Allahu dželleša'nuhu da nam da bereketa i da se potom širi i uzdiže čisto i ispravno šeri'atsko znanje, a zatim čestitamo vam na odabiru ovoga puta i želimo da budete nasljednici Allahovih poslanika, jer kaže Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **"Učenjaci su nasljednici Allahovih poslanika."** Nasljednici Allahovih poslanika su sa dva aspekta: sa aspekta traženja znanja i sa aspekta prenošenja istog. Dakle, suštinska zadaća Allahovih

poslanika je bila prenošenje, dostavljanje i objašnjavanje ljudima Allahove dželleša'nuhu Objave.
Kaže Uzvišeni:

﴿ وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٥ ﴾

"Opominji, opomena će koristiti vjernicima." (Ez-Zariat, 55. ajet) Učenjaci su knjige uglavnom počinjali hadisom: "Doista se djela vrednuju prema nijjetu…" Muttefekun alejhi.

Preseljenje Allahova poslanika, s.a.v.s

Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je bio na hadždžu 10. h.g. i nakon toga je došao u Medinu.

U mjesecu seferu 11. h.g. spremio je vojsku pod vodstvom Usame ibn Zejda da krenu prema području Jordana, a to je područje Šama gdje su se nalazili Vizantijci. Slanje ove vojske je bilo zbog toga što je Zejd ibn Haris, otac od Usame, bio ubijen u

Bici na Muti, pa je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, spremio vojsku među kojom je bio i Omer, radijellahu anhu, a pored toga postavio je Usamu ibn Zejda da bi uzeo osvetu za ubistvo svoga oca i ubistva ostalih ashaba, među kojima je bio Džafer ibn Ebi Talib koga je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, izuzetno volio.

Međutim, baš u tom momentu, u vremenu putovanja, desilo se da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, osjetio bol u stomaku koji se proširio i na glavu.

Dvije sedmice prije smrti, Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem je oko pola noći otišao je na Bekiju[1] i zamolio Allaha da oprosti umrlima u Bekiji. Kada se vratio te večeri dočekala ga je Aiša, radijallahu anha, i noćio je kod nje.

Ujutro se razbolio, a to je bilo četrnaest dana prije njegove smrti, tada su mu počeli bolovi, te je govorio Aiši, radijallahu anha: **"Tako mi Allaha, osjećam bol u stomaku i osjećam gorčinu onog zalogaja kojeg je otrovala židovka sa Hajbera."**

---

[1] Mezarje istočno od mesdžida.

U hadisu se prenosi, kada je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem uzeo zalogaj od ovce da jede, da ga je taj zalogaj obavijestio da je otrovan. Zatim u drugom hadisu se prenosi da je Bišr, jedan od ashaba, umro od ovog trovanja. Abdullah ibn Mes'ud je smatrao da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, poginuo kao šehid, pa kaže: "Da se zakunem devet puta da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem šehid, draže mi je, nego da se samo jedanput zakunem da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem preselio običnom smrću."

Abdullah ibn Mes'ud je bio ubijeđen da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, preselio kao šehid i da mu je Allah Uzvišeni spojio stepen nubuvveta(poslanstva) sa stepenom šehadeta, i da je to velika počast za Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem.

Međutim, i pored jakih bolova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, možemo vidjeti pravednost Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, kako u toj agoniji pita kod koje žene mu je danas red da je posjeti, pa je došao kod Mejmune, radijallahu anha, ali je osjećao jake bolove i zatražio

je od svih svojih žena da mu dozvole da bude kod Aiše, radijallahu anha, u ovoj bolesti. Sama Aiša, radijallahu anha, kaže da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, tražio dozvolu od ostalih žena da boluje u mojoj kući, pa su mu one dozvolile.

Prenosi Mesruk od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Kada se Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, razbolio i počeo da boluje, u njenoj kući neprestano su se okupljale njegove žene i slušale ga. Pa je jednom prilikom došla Fatima, radijallahu anha, i sjela je pokraj njegove desne strane, pa joj je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, šapnuo na uho, a ona je počela plakati, zatim joj je ponovo šapnuo, a ona se nasmijala." Pa kad je ustala Fatima, radijallahu anha, Aiša, radijallahu anha, joj je rekla: "Tako ti Allaha, obavijesti me šta ti je rekao Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem?" – kaže Fatima, radijallahu anha: "Neću da izdam tajnu Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem." – pa kada je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, preselio Aiša, radijallahu anha, ju je ponovo upitala: "Allaha ti, reci mi šta ti je rekao Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem?" Pa je rekla Fatima, radijallahu anha: "Sada ti mogu reći: "Obavijestio me je da je Džibril dolazio svake godine i preslušavao ga

jedanput Kur'an, a da je te godine došao da ga presluša dva puta." Pa je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, rekao: **"Ne vidim da je to i radi čeg drugog, nego zbog kraja moga života."** A ja sam zaplakala, pa kad me je vidio, sallalahu alejhi ve sellem, rekao mi je: **"Zar se ne raduješ da budeš prvakinja u Džennetu i da budeš prva koja će iz moje porodice preseliti meni."** - pa sam se nasmijala.

Uistinu, bilo je onako kako je nagovijestio Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, i to je bila mu'džiza Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem.

U četvrtak osmog rebiu-l-evvela Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je posljednji put sa svojim ashabima klanjao podne-namaz.

Šta se desilo ujutro tog četvrtka?

Bilježi Ez-Zuhri, rahimehullah, od Abdullaha ibn Mes'uda da su došli ashabi kod Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, pa im je on rekao: **"Priđite mi da vam napišem knjigu!"** - Pa su ashabi počeli da se raspravljaju i dižu svoje glasove.

Jedni su rekli: "Imamo knjigu Kur'an, šta hoće Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem." - A drugi su rekli: "Neka diktira šta hoće da se napiše." - Pa je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, rekao: "Idite!" Ono što je htio Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem jeste, da kaže da brigu o muslimanima preuzme Ebu Bekr, radijellahu anhu.[2]

Šta je dokaz što je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem htio da Ebu Bekr, radijellahu anhu, bude halifa?

Hadis kojeg prenosi Asim ibn Muhammed od Aiše, radijallahu anha, koja kaže: "Rekao je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem: **"Htio sam da pošaljem ljude po Ebu Bekra, radijellahu anhu, da mi ga dovedu i da mu dam sva ovlaštenja."** - da ne bi neko poslije došao i rekao nešto protiv Ebu Bekra, radijellahu anhu, ili da neko poželi ovu stvar, ko ne smije da je poželi. Ovaj hadis je vjerodostojan i Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem nije htio da se desi iza njega razilaženje među muslimanima.

[2] Šije žele da kažu da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem htio da ostavi hilafet Aliji ibn Ebi Talibu, međutim, hadis u Buharijevom Sahihu je jasan kao sunce.

Sada ćemo navesti dokaze koji upućuju da je Ebu Bekr, radijellahu anhu, od strane Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, indirektno postavljen za halifu, jer islamski učenjaci su se razišli da li je hilafet Ebu Bekra, radijellahu anhu, direktno tekstom – riječima Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, objašnjen ili je indirektno, što znači: postupci Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, upućuju da je on želio Ebu Bekra, radijellahu anhu.

Ono što je ispravno jeste da je bilo indirektno. Mada ima učenjaka koji kažu da je tekst (nas) jasna stvar i da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, htio da dovede Ebu Bekra, radijellahu anhu, i da mu kaže: "Ti si ovlašten za stvari muslimana!"

Jedan od tih dokaza jeste hadis od Džubejr ibn Mu'tima koji kaže: "Došla je žena u vremenu Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, i tražila neku stvar od njega, pa joj je rekao da ide i da dođe kasnije." A ona je upitala: "A šta ako te ne nađem,[3] Allahov Poslaniče?" A on reče: **"Obrati se Ebu Bekru!"**

[3] Mislila je na smrt.

Što znači – ko zamjenjuje Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, razumije se iz samih riječi.

U četvrtak 8. rebiu-l-evvela izašao je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, da klanja podne-namaz i tada je održao zadnji govor muslimanima koji je bio izuzetno jak i žalostan za muslimane. Bilježi su u Buharijevom Sahihu da je Abbas rekao Aliji: "Alija, idi Poslaniku, sallalahu alejhi ve sellem, i traži od njega da nam kaže da li ova stvar pripada nama poslije njegove smrti ili ne pripada." – pa kaže Alija, radijellahu anhu: "Tako mi Allaha, neću otići pitati Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem – ako bude pripadala nama, on će nam reći, a ako ne bude, to znači ništa od toga, jer ako bi ga otišao pitati, pa nam on kaže da ne pripada – nikada nam poslije neće pripasti."

Bilježi Ubejdullah ibn Abdillah ibn Utbe ibn Mes'ud od Aiše, radijallahu anha, koja kaže da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem prije smrti na pet dana održao ovaj govor, nakon kojeg se bolest još više pogoršala – imao je temperaturu, pa je rekao: **"Pospite me vodom!"** – jer je padao u nesvijest zbog žestine bolesti.

Kaže Ummu Seleme, radijallahu anha: "Izašao je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem u mesdžid vođen od strane Ibn Abbasa i Alije ibn Ebi Taliba, popeo se na mimber i od stvari, koje je naglasio na hutbi jeste to da je obavijestio o vrijednosti Ebu Bekra, radijellahu anhu, nad ostalim ashabima." Između ostalog kazao je: **"Allah je dao robu da izabere između Allaha i dunjaluka, pa je rob izabrao ono što je kod Allaha."**

Niko od prisutnih nije shvatio šta je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, htio reći, osim Ebu Bekra, radijellahu anhu, pa je Ebu Bekr, radijellahu anhu, zaplakao, a ashabi su se začudili zašto plače.

Ebu Bekr, radijellahu anhu, je rekao da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, izabrao smrt. Poznato je da nijedan Poslanik, sallalahu alejhim ve sellem, nije umro dok mu nije ponuđeno da izabere između života i smrti, kao što se navodi u hadisu. Ovo je Aiša, radijallahu anha, znala i u posljednjim momentima, čula je Allahovog Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema kada je rekao: **"Ne, hoću Ahiret."** - i tada sam shvatila da Allahov Poslanik,

sallalahu alejhi ve sellem, umire i da je izabrao Ahiret.

Na mimberu Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, je rekao da je imetak Ebu Bekra, radijellahu anhu, najviše koristio muslimanima, zatim je naredio da se sva vrata, koja su bila na mesdžidu Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, zatvore, osim vrata Ebu Bekra, radijellahu anhu, što jasno upućuje da je Ebu Bekr, radijellahu anhu, taj koji će predvoditi muslimane u namazu, a i svakako u dunjalučkim poslovima, što je
jasan išaret o vrijednosti Ebu Bekra, radijellahu anhu.

Od ovog dana Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, više nije mogao da predvodi džemat i muslimane.

Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je rekao Ibn Zum'au da muslimani klanjaju, pa je izašao ovaj ashab i vidio je Omera, radijellahu anhu, pa mu rekao: "Idi i klanjaj namaz, rekao je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem!" Pa je ustao Omer, radijellahu anhu, da predvodi namaz. Kad je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, čuo za to da

Omer, radijellahu anhu, hoće da klanja, naredio je da stane i rekao je: **"Gdje je Ebu Bekr?"** A oni su rekli: "Još nije došao." Zatim su otišli po Ebu Bekra, radijellahu anhu, da dođe, kako bi predvodio namaz. Pa se Omer, radijellahu anhu, naljutio nakon namaza i rekao ovom ashabu: "Tako mi Allaha, ja sam prišao pred džemat samo zato što sam mislio da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem rekao." A on odgovori (Ibn Zum'a): "Nije to rekao, nego mi je rekao da se uspostavi namaz, ali pošto nisam vidio Ebu Bekra, radijellahu anhu, vidio sam tebe da si najodabraniji da predvodiš džemat."

U ovom slučaju se jasno precizira da halifa treba da bude Ebu Bekr, radijellahu anhu. Također, ovdje imamo jasan tekst po pitanju imameta u namazu – prenosi se od Ubejdullaha, a on od Aiše, radijallahu anha, kada je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, bio na samrtnoj postelji, rekao je: **"Naredite Ebu Bekru, radijellahu anhu, da klanja kao imam pred narodom!"** Pa kaže Aiša, radijallahu anha: "Allahov Poslaniče, Ebu Bekr, radijellahu anhu, je čovjek blag i čovjek mekanog srca, ne može da uči Kur'an, a da ne plače i ne bi mogao klanjati, naredi da neko drugi klanja!" Pa je ponovio Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem: **"Naredite Ebu**

Bekru, radijellahu anhu, neka on predvodi ljude!" Aiša, radijallahu anha, je opet rekla: "To je bio razlog što sam pomislila da će ljudi zamrziti Ebu Bekra, radijellahu anhu, jer kako se mogu zadovoljiti sa nekim da ih predvodi nakon Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem." Kada je i treći put Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, rekao i kad je ona odbila, rekao je: **"Vi ste kao one prijateljice Jusufa."** Pa je na kraju poručeno Ebu Bekru, radijellahu anhu, da klanja i da predvodi muslimane u džematu. Nakon tog podne-namaza ostao je kod Aiše, radijallahu anha, čitava tri dana (petak, subota, nedjelja) i nije se pojavljivao.

U ponedjeljak na sabah-namaz ashabi su se postrojili da klanjaju i kada je krenuo Ebu Bekr, radijellahu anhu, pred džemat vidjeli su kako se odgrnuo zastor sa prozora Aiše, radijallahu anha, i vidjeli su Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, kako im se smiješi. Pogledao ih je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, zadnji put i ashabi njega, nasmiješio im se i kada su ga vidjeli kako lijepo izgleda i kako je veseo, svi su pomislili da je prebolio bolest i da mu je bolje, pa je Ebu Bekr, radijellahu anhu, krenuo da iziđe iz mihraba, a Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, mu je išaretom

rekao da ostane i da klanja, jer on neće prisustvovati namazu zbog bolesti.

Klanjali su, tako da je ovo bio razlog da je Ebu Bekr, radijellahu anhu, otišao iz Medine. Zovnuo je svoju kćerku Aišu, radijallahu anha, i rekao da ode u predgrađe Medine kod druge žene, pošto je bilo njeno vrijeme, jer je mislio da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem ozdravio, tako da je otišao. Nije bio tu kad je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, preselio. Nakon toga Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je dobio još veće bolove.

Ibn Mes'ud prenosi ovaj događaj i kaže: "Ušao sam kod Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, pa sam ga dodirnuo i rekao mu: "Zaista imaš velike bolove." Reče: **"Da, međutim, moji bolovi su kao bolovi dvojice vas."** Pa sam rekao: "A imaš li duplu nagradu?" Reče: **"Da, tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, nema nijednog čovjeka muslimana da će ga zadesiti iskušenje, bilo bolest ili nešto drugo, a da ga Allah neće očistiti i dati da spadnu sa njega grijesi kao što lišće spada s drveta."**

Kaže Aiša, radijallahu anha: "Nikada nikoga nisam vidjela da ima veće bolove od Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem ."

Duplo iskušenje, a i dupla nagrada da se pokaže Ummetu da su najteža iskušenja pretrpjeli poslanici, salavatullahi alejhim vesselamuhu edžme'in, zatim dobri ljudi i njima slični i njima slični.

Usame ibn Zejd je došao tog dana kod Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema pred smrt, a kod njega su bili Abdullah ibn Mes'ud i Aiša, radijallahu anhum, pa kaže: "Došao sam kod Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, a on nije mogao da priča i vidio sam da diže svoje ruke prema nebu i da ih spusti na mene, te sam shvatio da moli Allaha za mene." Poznato je da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem najviše volio Zejda ibn Harisa i njegovog sina Usamu ibn Zejda. Prenosi Aiša, radijallahu anha, posljednje trenutke života Allahovog Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema: "Toliko su ga snašli bolovi da u jednom momentu ništa nije znao za sebe i onda bismo ga pokrivali čaršafom po licu, pa kada bi mu malo bilo bolje otkrili bi mu lice."

U ovakvim momentima, u odlasku sa ovog svijeta, najbolji čovjek koji je živio na ovoj Zemlji, čijim će sebebom milijarde ljudi ući u Džennet – ostavlja oporuku i kaže: **"Allah prokleo židove i kršćane, uzeli su kaburove svojih Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema za mesdžid."** Aiša, radijallahu anha, kaže: "Vidjela sam Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, u tim posljednjim momentima, bila je pokraj njega posuda sa vodom, pa je on uzimao iz posude vode i stavljao sebi po čelu, rashlađivao se i onda govorio: **"La ilahe illallah, zaista, smrt ima svoje bolne muke; Gospodaru, pomozi me u ovim mojim smrtnim mukama, olakšaj mi."** Pa je rekao u ovim momentima:

﴿ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ
وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَۚ وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقٗا ٦٩ ﴾

"Oni koji su poslušni Allahu i Poslanik, sallalahu alejhi ve sellemu bit će u društvu vjerovjesnika, i pravednika, i šehida, i dobrih ljudi, kojima je Allah milost Svoju darovao. A kako će oni divni drugovi biti!" (En-Nisa', 69. ajet)

Kaže Aiša: "Uzela sam Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, i naslonila sam ga sebi na prsa." Ona se inače hvalila da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, umro naslonjen na njene noge i između njenih ruku.

U predaji koja se prenosi od Aiše, radijallahu anha, koja kaže: »Od blagodati Allaha prema meni jeste to što je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, preselio u mojoj kući, nagnut na mene. Također, jedna od blagodati jeste i ta što je Allah u posljednjim momentima njegovog života spojio moju i njegovu pljuvačku.«

U pojašnjenju ove predaje stoji da je došao Abdurrahman ibn Ebi Bekr, brat od Aiše, radijallahu anha, dok je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, bio nagnut uz nju.

Kaže Aiša, radijallahu anha: "Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je pogledao misvak kojeg je držao Abdurrahman, te sam shvatila da želi misvak. Zatim sam otkinula svojim zubima gornji dio misvaka i očistila ga, tako da je Allah spojio moju i Poslanikovu, sallalahu alejhi ve sellem, pljuvačku." Posljednje riječi Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema

su bile: **»Gospodaru, smiluj mi se i daj mi da se pridružim u najveći stepen Dženneta.«**

Kaže Ummu Seleme, radijallahu anha, koja je došla neposredno nakon izlaska duše Allahovom Poslaniku, sallalahu alejhi ve sellem: "Bila sam stavila ruku na njegova prsa i sedmice su prolazile, a na mom dlanu se osjetio miris miska." Kako i ne bi kad je on bio najodabranije biće Allahu. Čovjek čijim sebebom je Allah Uzvišeni uputio milijarde ljudi da zasluže sreću na dunjaluku i Ahiretu. Zato musliman mora da voli Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, više od samog sebe, jer zamislite koliko je pravo čovjeka, čiji je uzrok da čovjek zasluži sreću na dunjaluku i Ahiretu.

Zbog toga je ashabima teško pala smrt Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, i nema veće nesreće za ovaj Ummet, osim smrti Poslanika, sallalahu alejhi ve sellema. Enes, opisujući smrt Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, kaže: "Onoga dana kada je došao Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, u Medinu bila je u sjaju i nikad nije bila ljepša i svjetlija, međutim, kada je preselio Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, nikad nije bila mračnija."

Kaže Ummu Ejmen, radijallahu anha, kada su došli Ebu Bekr, radijellahu anhu, i Omer, radijellahu anhu: "Ja sam zaplakala." Pa su joj rekli: "Allahovom Poslaniku, sallalahu alejhi ve sellem, je bolje na Ahiretu." Kaže Ummu Ejmen, radijallahu anha: "Ne plačem ja zbog toga, nego plačem zato što je prekinut Vahj (Objva)."

Kada je umro Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, Omer, radijellahu anhu, je ustao u mesdžidu i počeo da priča ljudima, te je izvadio sablju i rekao: "Ko kaže da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, umro odrubit ću mu glavu. Ovo je iskušenje od Allaha da se vidi šta će reći munafici, zatim kaže: "Ovo je slučaj isti kao i sa Musaom, kada ga je Allah pozvao na Sinaj." Kaže Omer, radijellahu anhu: "Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, će se vratiti i ko bude rekao da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem umro, ubit ću ga." Iz tolike ljubavi prema Poslaniku, sallalahu alejhi ve sellemu, Omer, radijellahu anhu, nije mogao vjerovati da je on umro. Zatim je došao Ebu Bekr, radijellahu anhu, i rekao: "Sjedi Omere!" Ali ga on nije slušao. Ponovio mu je to dva puta, a treći put Ebu Bekr, radijellahu anhu, je otišao na mimber, te je zahvalio Allahu i

rekao: "O ljudi, ko bude obožavao Muhammeda – Muhammed je umro, a ko bude obožavao Allaha – Allah je vječan i neće nikada umrijeti." Zatim je citirao riječi iz Kur'ana:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَـٰبِكُمْ ۚ ﴾

»A Muhammed nije ništa drugo do Poslanik i prije njega je bilo Poslanika, ako bi on bio ubijen ili umro, zar bi ste se vratili na put, na kojem ste bili.«

Kaže Omer, radijellahu anhu, : **"Allah će nagraditi one koji Mu zahvaljuju.** – Kada sam čuo ove Allahove riječi, kao da sam ih prvi put čuo i izgledalo mi je kao da ih nikad nisam pročitao." Zaista, ima li smisla ovaj život nakon smrti Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, kao što se zna da je bježanje ashaba sa bojnog polja vijest da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem ubijen?!

Navest ćemo neke primjere ljubavi ashaba prema Poslaniku, sallalahu alejhi ve sellem: ljubav Ebu Džudane koji je postavio svoje tijelo da gađaju

njega umjesto u Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, zatim slučaj Ebu Talhe ibn Ubejdullaha koji je svojom rukom štitio Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, te mu je ruka ostala nepokretna.

Također ćemo navesti primjer ashaba kojeg su mušrici uhvatili i odveli u Mekku, zatim ga razapeli i počeli da ga muče, pa su ga upitali da li bi volio da Muhammed bude umjesto njega – na što im je on odgovorio: "Tako mi Allaha, da trn ubode Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, teže mi je od ovoga."

Što se tiče kupanja Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, ogasulili su ga Ibn Abbas, Ali ibn Ebi Talib, Fadl ibn Abbas, Kusem ibn Abbas i Usame ibn Zejd kojeg je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, mnogo volio. Njih petorica su učestvovali u kupanju Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, a bili su mu bližnja rodbina.

Kada su htjeli da ga okupaju nisu znali da li da skinu košulju sa njega ili da ga okupaju preko košulje, zbog avreta. I kada su se razišli oko toga zaspali su, pa kad su se probudili svako od njih osjetio je u srcu da ga trebaju okupati preko košulje.

Nakon što su ga okupali stavili su ga u kefine. Po ovom pitanju Urve ibn Zubejr prenosi od Aiše, radijallahu anha, da je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, zamotan u tri bijele (jemenske) košulje. Što se tiče dženaze-namaza, ona nije klanjana u džematu, nego ponaosob. A klanjana je na mjestu gdje je umro, tj. u kući Aiše, radijallahu anha. Prvo su klanjali ljudi, pa onda žene i djeca. Ovo je od odlika samo Allahovih Poslanika, salavatullahi alejhim ves-selamuhu edžme'in, i ulema kaže da je smisao toga kako bi što više dovili Allahu za Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem. Dženaza Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, je klanjana čitav ponedjeljak - od prije podne sve do navečer, odnosno do utorka, do akšam namaza. Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, je ukopan u utorak navečer poslije akšam namaza.

Po pitanju ukopavanja Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellema ashabi su se razišli gdje da ga ukopaju, jedni su rekli: "Ukopat ćemo ga u Bekiji." A drugi su rekli: "Ukopat ćemo ga u mesdžidu." Zatim je Ebu Bekr, radijellahu anhu, rekao: **"Čuo sam Allahova Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema da je rekao da se svaki Poslanik,**

sallalahu alejhi ve sellem ukopava tamo gdje ispusti dušu." Ovo je bio presudni razlog i argument da ukopaju Allahovog Poslanik, sallalahu alejhi ve sellema u kući Aiše, radijallahu anha, a kuća je bila nasuprot mesdžida. U kabur su ga spustili: Ali ibn Ebi Talib, Abbas i Fadl.

Davanje prisege četvorici halifa

(Davanje prisege Ebu Bekru, radijellahu anhu)

Prisega se daje halifi (imamu) jednog naroda koji ima za sobom instituciju koja se zove država, a koja ima državne institucije, kao što su: policija, vojska, sud, itd. i koja može da provodi Allahove propise, tj. ima snagu i moć da provede ono što su Allah i Njegov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, naredili. O obaveznosti davanja bej'at(prisega) došla je naredba u Kur'anu i Sunnetu, kao što kaže Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem u jednom hadisu: **"Ko umre, a ne bude imao beje za vratom, umrijet će džahilijetskom(paganskom) smrću."** Međutim, zbog pogrešnog razumijevanja ove stvari, značenje ovog bej'ata je preokrenuto i protumačilo se kao obavezno davanje prisege određenim ljudima

koji vode neke islamske pokrete i organizacije. Čak su citirali kur'anski ajet:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ ﴾

"O vi, koji vjerujete, pokoravajte se Allahu, pokoravajte se Poslaniku i onima koji vas predstavljaju."

Govorili su da je muslimanu davanje prisege, jednom vođi određenog džemata, **fard**, što je velika greška, i bilo je došlo do razilaženja među muslimanima zbog pogrešnog razumijevanja ove stvari.

Što se tiče davanja prisege, ashabi su postavljali uvjet, a to je da izaberu najboljeg od svih njih. Nakon smrti Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, muslimani su izabrali Ebu Bekra, radijellahu anhu, za halifu, prije nego je sunce zašlo nad Medinom tog dana.

Ebu Bekr, radijellahu anhu, je izabran za halifu prije nego je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, bio zakopan. Kažu učenjaci historije

Islama da je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, bio ukopan u utorak, tj. u noć od srijede, a Ebu Bekr, radijellahu anhu, je bio izabran za halifu u ponedjeljak, prije nego je sunce zašlo.

Samo davanje prisege prije ukopa Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, govori da je prisega velika stvar, koja se vidi i u današnjem vremenu, jer muslimani nemaju svoje države i postali su lahak plijen nevjernicima.

Davanje prisege Omeru ibn Hattabu

Kad je u pitanju dolazak Omera, radijellahu anhu, za halifu, jasno se vidi da je prethodni halifa ostavio oporuku koga ostavlja za nasljednika, tj. halifu.

Iz ovoga vidimo, da je jedan od načina dolaska za halifu, oporuka i da je halifa onaj koji je najbolji u islamu.

Tako, kada se Ebu Bekr, radijellahu anhu, razbolio i osjetio da mu se bliži kraj, pozvao je Abdurrahmana ibn Aufa i upitao ga šta on misli o Omeru ibn Hattabu, pa mu je Abdurrahman odgovorio: "Omer, radijellahu anhu, je bolji od

onoga što ti misliš o njemu, međutim, Omer, radijellahu anhu, ima jednu osobinu, a to je žestina."[4]

Pa je rekao Ebu Bekr, radijellahu anhu: "On je strog zato što sam ja blag, međutim, kad on preuzme ovu stvar (hilafet) i kad pređe u njegove ruke, nema sumnje da će on omekšati." Što se i desilo. Jer je Omer, radijellahu anhu, na prvoj hutbi otpočeo sa dovom i rekao: "Moj Gospodaru, ja sam strog, pa me učini blagim prema mojim podanicima, ja sam škrt pa me učini darežljivim." Tako je Ebu Bekr, radijellahu anhu, pozvao Osmana da napiše oporuku i u njoj oporuči da Omer, radijellahu anhu, bude halifa poslije njega.[5]

Jer Ebu Bekr, radijellahu anhu, nije nikoga ostavio iz svoje porodice da bude halifa, iako se zna da je on imao sinove, međutim, nije oporučio nikom od njih da budu emiri muslimana.

---

[4] Jer žestina nije poželjno svojstvo za onoga koji vodi jedan narod.

[5] Što znači da je dozvoljeno u Islamu, i da je priznata vlast da vladar oporuči nekog iza sebe, s tim da je velika razlika između ove osobine, kojom su išle četvorica halifa, i putem kojim su kasnije išli islamski vladari.

Također Omer, radijellahu anhu, kada je bio ranjen, rekli su mu ashabi da ostavi oporuku Abdullahu, na što je Omer, radijellahu anhu, rekao: "Nikada, dosta je jedan od Hattabove porodice da bude pitan pred Allahom za islamski Ummet."

Osman je došao i napisao ovo pismo u kojem je Ebu Bekr, radijellahu anhu, rekao: "Ovo je posljednje što piše Ebu Bekr, i što poručuje muslimanima u zadnjim danima svog života, a u prvim danima i prvoj stepenici ahiretskog života." Zatim je pao u nesvijest, te je ponovo došao svijesti.

Međutim, kada je Ebu Bekr, radijellahu anhu, pao u nesvijest, Osman se pobojao da on ne umre, pa je Osman bez dozvole Ebu Bekra, radijellahu anhu, napisao: "Ja vam ostavljam za halifu Omera, radijellahu anhu, i ne vidim boljeg i sposobnijeg od njega!" Pa kada se Ebu Bekr, radijellahu anhu, probudio pitao je Osmana šta je napisao, pa je on pročitao, a Ebu Bekr, radijellahu anhu, je rekao: "Allahu ekber!" Jer je Osman napisao ono što je on mislio.

Davanje prisege Osmanu, radijellahu anhu

Što se tiče Osmana on je došao nakon smrti Omera, radijellahu anhu. Kao što se zna da je Omer, radijellahu anhu, ranjen nožem na sabah-namazu, a ranio ga je Ebu Lu'lu el-Medžusi, koji je tad ranio još veliki broj muslimana u mesdžidu, jer je bio mrak, a zatim su ga muslimani opkolili i te je izvršio samoubojstvo.

Omera, radijellahu anhu, su odnijeli kući, te su pozvali doktora, pa mu je doktor rekao da popije mlijeko, koje je mu je izašlo na utrobu, i onda mu je doktor rekao: "Oporuči, Omere!"

Nakon pogibije Omera, radijellahu anhu, hilafet je ostao među šestoricom, a to su: Osman ibn Affan, Alija ibn Ebi Talib, Abdurrahman ibn Auf, Sa'd ibn Ebi Vekkas, Talha ibn Ubejdullah, Zubejr ibn Avvam - da oni glasaju među sobom za halifu.

Rekao je Omer, radijellahu anhu: "Ako glasovi budu tri prema tri, da onda njegov sin Abdullah ima pravo glasanja, ali da on nema pravo da bude izabran."

Ovdje je bio Se'id ibn Zejd koji je bio jedan od obradovanih Džennetom, međutim, Omer,

radijellahu anhu, nije dao da on bude u ovoj šuri, jer je on bio zet Omera, radijellahu anhu.

Navodi se da je Omer, radijellahu anhu, oporučio Migdadu da se – ukoliko ne budu mogli odlučiti ko će od njih šestorice biti halifa – sva šestorica ubiju i da onda muslimani sebi biraju halifu. Što nam govori kolika je veličina hilafeta i da mora neko biti vladar muslimanima koji će voditi i ujediniti njihovu riječ. Sve ovo upućuje na jedinstvo muslimana, te da nevjernici nisu mogli da urade Islamu i muslimanima ništa, dok su imali ovo zajedničko kormilo koje je vodilo muslimane, i da su nevjernici došli muslimanima glave u mnogim situacijama onda kada su muslimani izgubili svoje emire (halife).

I kada je muslimanska krv bila najjeftinija, onog momenta kad muslimani nisu mogli pomoći muslimanima u Rusiji, niti muslimanima u istočnoj Evropi, Španiji itd.

I kad je islamski svijet postao 60 država i 60 kraljeva.

Petorica ovih ashaba su se sastali u kući Misver ibn Nahrena, osim Talhe ibn Ubejdullaha, jer on nije bio u Medini, međutim, sa njima je bio Abdullah ibn Omer, radijellahu anhu, jer je on bio u šuri za biranje halife.

Kada su se sastali, Abdurrahman ibn Auf, radijellahu anhu, je rekao: "Ima li neko od vas da samovoljno napusti šuru?" tj. da ne želi da bude halifa.

Zatim je Abdurrahman ibn Auf, radijellahu anhu, rekao: "Ja sam prvi koji ne želi da učestvuje u izboru za halifu, mada je on imao najviše šanse da bude halifa." Jer mu je Se'id ibn Zeid rekao: "Mi te vidimo kao halifu." Međutim, Abdurrahman ibn Auf, radijellahu anhu, se bojao ko je taj koji može da začepi vrata fitne poslije Omerove, radijellahu anhu, smrti.

Kao što je poznato u hadisu kojeg bilježi Muslim, rahimehullah, a kojeg prenosi Huzejfe ibn Jeman, radijellahu anhu: "Omer, radijellahu anhu, je zatražio od Huzejfe, radijellahu anhu, da ispriča nešto o fitni koja će zadesiti muslimane poslije smrti Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, pa je

on počeo da priča o predznacima Sudnjeg dana, a on je rekao: "Ne pitam te o tome, već o drugim fitnama?!" -pa je Huzejfe, radijellahu anhu, počeo da priča, da je Allahov Poslanik sallalahu alejhi ve sellem, rekao: **"U mom Ummetu ima čovjek koji će zatvoriti vrata fitne, ali će ta vrata biti razbijena."** Pa je Omer, radijellahu anhu, upitao Huzejfe, radijellahu anhu: "Hoće li ta vrata biti otvorena ili razbijena?" Kaže Huzejfe, radijellahu anhu: "Razbijena." A Omer, radijellahu anhu, je rekao: "To znači da se više nikad neće zatvoriti." Pa je Omer, radijellahu anhu, upitao: "Ko je taj?" A Huzejfe, radijellahu anhu, je rekao: "To si ti Omere."

Zaista, za njegovo vrijeme nije bilo fitne, nije bilo razilaženja i nije bilo problema. Nakon njegovog ubistva došle su fitne koje je Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, nagovijestio da će doći, i to je mu'džiza Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, i to je Allahova zakonitost i kader ovom Ummetu.

Pa je Abdurrahman ibn Auf upitao Ali ibn Ebi Taliba: "Koga predlažeš za halifu?" On je rekao:

"Osmana ibn Affana."[6] A zatim je Abdurrahman ibn Auf, radijellahu anhu, otišao do Osmana, radijellahu anhu, i upitao ga: "Ako te ja ne bi predložio za halifu, koga ti predlažeš?" Pa je Osman rekao: "Predlažem Ali ibn Ebi Taliba, radijellahu anhu." Tada je Abdurrahman, radijellahu anhu, otišao i pitao sve muslimane koje je sreo koga će izabrati za halifu, čak je i žene pitao, pa je nakon tri dana podnio izvještaj i rekao: "Nisam vidio da iko smatra ravnog Osmanu, radijellahu anhu." Nakon čega je Osman, radijellahu anhu, izabran za halifu.

[6] Što je još jedan od argumenata na odgovor šiijama koji kažu da je od Alije preuzet hilafet nepravedno.

Bitka na Jermuku

Priprema pred ovu bitku trajala je mjesec dana sa muslimanske i sa vizantijske strane. Pred ovu bitku Halid ibn Velid, radijellahu anhu, se vratio sa istočnog ratišta sa osam stotina ashaba, među kojima je bilo stotinu učesnika Bedra.

Prije ove bitke vizantijski kralj je bio na hadždžu,[7] pa su ga obavijestili o dolasku muslimanske vojske, a on im je rekao: "Teško vama, ovo su pristalice nove vjere, i vi se nećete lahko boriti sa njima." Zatim im je rekao: "Bolje nam je da se pokorimo, tako što ćemo potpisati ugovor o nenapadanju." Te im je rekao da naprave ugovor sa muslimanima, da uzimaju porez sa pola Šama i tako sačuvaju drugu polovinu.[8]

Međutim, kada su Vizantijci čuli za ovaj prijedlog, razbježali su se od straha. Što se tiče ovog prijedloga hafiz Ibn Kesir, rahimehullah, je rekao da su oni to odbili zbog toga što nisu imali besiru(pronicljivost), pa je Herakl poslao špijune da

[7] Kršćani su obavljali hadždž u Kudsu.
[8] Ta druga polovina je od Antakije do Konstatinije.

izvide, i kada su se vratili rekli su da su vidjeli muslimane kako su noću u 'ibadetu, a po danu poste, i rekli su: "Oni su jednaki kod svog kralja." – "Kada bi sin od kralja ukrao nešto, odsjekli bi mu ruku."

Što se tiče broja vizantijske vojske, imaju tri predaje:

1) U prvoj predaji se kaže da je bilo dvije stotine hiljada vizantijaca.

2) U drugoj predaji se kaže da je bilo dvije stotine i čedrdeset hiljada.

3) U trećoj predaji se kaže da ih je bilo sto dvadeset hiljada boraca.

A što se tiče muslimanske vojske bilo ih je dvadeset četiri hiljade. Ima predaja koje govore da ih je bilo trideset i šest hiljada, ali tačan broj je davadeset četiri hiljade.

Vizantijci su iskoristili pleme koje se zvalo Gasan koji su bili porijeklom Arapi, i bilo ih je

jedanaest hiljada, a borili su se za nacionalnost, te su ih Vizantijci postavli naprijed na desno krilo, jer su znali vrline muslimana. Međutim, sve ove spletke koje su Vizantijci skovali bile su uzaludne, jer se nisu mogli boriti sa Allahovom vojskom.

Bilježi Buhari, rahimehullah, u svome Sahihu slučaj Zubejra ibn Avvama koji je bio izuzetno hrabar - navodi se da su se ashabi zaustavili pred vizantijskom vojskom i počeli da odmjeravaju jedni druge, zatim je izašao Zubejr ibn Avvam pred muslimansku vojsku i pitao ko će mu dati prisegu da će se boriti do smrti, pa je izašlo trideset ljudi koji su se borili do smrti. Zatim se Zubejr ponovo vratio pred muslimansku vojsku, te im postavio isto pitanje, pa je opet izašlo trideset ljudi, te je Zubejr ponovo otišao i borio se dok i ova skupina nije izginula, pa se ponovo vratio i postavio isto pitanje, pa je opet izašlo trideset ljudi, i kada su i ovi izginuli on se vratio i ponovo pitao ko će ići sa njim u borbu do smrti, tad se niko nije javio. Zubejr je potom krenuo sam da se bori i kad su ashabi vidjeli kako on sam ode i oni tad krenuše za njim. U ovom

slučaju se spominje da je Zubejr[9] sam prošao kroz čitav red vizantijske vojske, te da je znao da se bori sa dvije sablje, i da je izašao iz ove Bitke sa mnogo rana. U ovoj Bici su muslimani pobjedili i tom prilikom nanijeli velike gubitke Vizantijcima i zauzeli čitav Šam.

Pouka ove bitke je da bilo koje udruženje, na bilo kakvoj osnovi, a ne na osnovi vjere u Allaha, biva uzaludno i biva osuđeno na propast.

[9] Što se tičeZubejrovog sina Abdullaha njemu je rekao Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem da liči na oca. Također učenjaci spominju da je Abdullah ibn Zubejr uradio isti ovakav slučaj u Bici na Subejtara te da je tom prilikom ubio kralja od te vojske. Također važno je spomenuti da je Abdullah prvo dijete koje je rođeno u Medini.

Priča o jednom beduinu

Ovaj događaj se desio za vrijeme Ebu Bekra, radijellahu anhu, i Halida ibn Velida, radijellahu anhu. U vremenu Allahovog Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, čuo je jedan od beduina (ashab) po imenu Suvejd da će muslimani osvojiti Perziju, pa je ovaj beduin pitao ako nekada osvoje Vizantiju da mu Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, da kraljevu kćerku koja se zvala Kerama, a koja je bila poznata po ljepoti. Pa je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, rekao: "Ako budeš živ ja ću ti je pokloniti." I kada je Halid ibn Velid krenuo na Vizantijce, nakon Bitke na Jemami, krenuo je i ovaj beduin sa njim. Vizantijci su pristali da muslimanima daju određeni dio teritorije i da potpišu ugovor sa Halidom ibn Velidom, međutim, ovaj beduin je došao do Halida i rekao da mu je Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem, obećao pokloniti kćerku od vizantijskog kralja. Zatim je Halid ibn Velid rekao da mora ispoštovati vasijet Poslanika, sallalahu alejhi ve sellema, te je postavio uvjet Vizantijcima da daju kćerku od kralja. Vizantijci nisu odmah htjeli pristati, pa je Halid ibn Velid rekao: "Ili Kerama ili rat?!" Međutim, ova Kerama je čula za ovo, pa je rekla: "Pustite me da odem, a on kad me vidi, neće me

htjeti (jer je već bila stara)." I kada je došla pred ovog beduina, rekla mu je: "Vidiš kako sam stara, reci koliko hoćeš para da se otkupim?" A on je rekao: "Hoću hiljadu dirhema." A ona mu lukavo kaza: "Puno je to." A on reče: "Ili hiljadu dirhema ili ropstvo?!" Ona je zatim pristala. Kad se vratio od nje ashabi su ga upitali: "Šta si uradio sa Keramom?" A on im je rekao da se ona otkupila. Kad su ga upitali: "Koliko ti je dala?" Reče: "Hiljadu dirhema." Pa su oni rekli: "Da si tražio sto hiljada dirhema ona bi ti dala." A beduin upita: "Zar ima veći broj od hiljade?!" Zatim je otišao do Halida ibn Velida i požalio mu se, ali mu je Halid rekao: "Dogovor je dogovor.'

﴿ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴾

«Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kad si nam već na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje » (Ali Imran 8).